

Тогава на оная четвърта година имами единъ день повече, или 366 дни, и съ той чинъ имаме всегда правъ хесапатъ на годиныте сосъ теченіето солнечно. Аколи оставяхме тыя 5 часове сосъ минуыте и секундыте, щехме губи въ четири години единъ день, а въ 120 години 30 дни: и така щехме да имаме въ 120 години, Януаріа на Декемвриево мѣсто, а Февруаріа на Яноаріево, и щехме да имаме воскресеніето и другите господски ина святыте праздницыте 1), каквото и турцыте байряматъ, нѣкога зимно време а нѣкога лѣтно време: и дане наднеме въ таква погрѣшности, притуряме въ четвъртата година и тоя день що парашава отъ реченыте часове и минуыте, и сосъ тоя начинъ имаме годиныте правы. Трите години се именувать просты, а четвъртата се наименува отъ Римляните високосъ сосъ това име я думатъ сичките европейски языцы иныя я думаеме високосна или пристунна година 2) нейныатъ день держимъ на Февруаріа 29 день. Мѣсецыте ся делятъ на недѣли. Восточната церква начнуа недѣлята (седмидата)

---

1) Конто ги знаятъ и малките дѣца кой въ кое време се празнува.

2) Таа високосна година произвожда въ Болгаріата довольно смущеніе, защото держатъ, когато е високосна година, много бабински преданіята, каквото засаженъ и други много работы, имыслятъ защото неходи равна сосъ другите трите, не в добра, нито на работыте што то се праватъ презъ нея: а незнаятъ защо чловѣцыте я направиха високосна, задаброятъ право годиныте, споредъ каквото ходи солницето: защото инакъ щехме дападнеме въ това безчиніе, въ което са сичките омиа що держатъ лунната (мѣсечната) година.